

blive taget tilstrækkeligt Hensyn til Handelsstandens Lær. — Endelig har den samme ærede Lær yttret Frygt for, at den Bessyttelsestold af 8 Rbd., som efter mit Ændringsforslag i Henseende til Tolden for Brændeviinalene bliver tilbage for den indenlandske Fabrikation, ikke vil være tilstrækkelig; jeg skal dertil bemærke, at jeg anseer det tilstrækkeligt, og jeg kan derfor anføre foruden min egen Overbeviisning det som jeg troer uforkastelige Beviis, at, dengang Tariffen af 1ste Mai 1838 blev udarbejdet, antog man, at Brændeviinsproduktionsafgiften i Kjøbenhavn svarede omtrent til 7 $\frac{1}{2}$ pr. Pot 8° Brændeviin, hvilket pr. Orhoved udgjør den samme Told, som er opført for St. Croix Kom, nemlig 17 Rbd. 48 $\frac{1}{2}$ pr. Orhoved. Sammenligner man nu disse 17 Rbd. 48 $\frac{1}{2}$, som var den Brændeviinsproduktionsafgift, som dengang Frøng. af 1ste Mai 1838 kom ud antoges at hvile paa den indenlandske Brændeviinsfabrikation, hvor den var høiest beskattet, nemlig i Kjøbenhavn, med den til samme Tid og endnu i dette Dieblit gjældende Told paa fremmed Brændeviin, nemlig 24 Rbd. pr. Orhoved, saa findes der, at det kun er en Bessyttelsestold for den indenlandske Fabrikation af 6 Rbd. 48 $\frac{1}{2}$, hvorimod der efter det Forslag, som jeg har tilladt mig at fremsætte, hvis det maatte blive taget til Følge, dog vil blive en 9 Mk. højere Bessyttelsestold for denne Produktionsgreen. Grunden til, at Brændeviinsproduktionsafgiften dengang ansæes for at være saameget højere end nu, ligger deri, at Productionen i sin Heelhed var langt fra at have opnaaet det Standpunkt som nu; man var nemlig ikke dengang istand til at udvinde det Quantum Brændeviin pr. Td. Karrum, som det senere, paa Grund af den nyere Tids Forbedringer, har viist sig, at man kan udvinde. Afgiften i Kjøbenhavn for Brændeviin er iøvrigt ikke nedfat endnu, men vil først blive det ved det Lovudkast, som foreligger Rigsdagen angaaende en anden Sag. — Forsaavidt det Ænse er blevet udtalt, at der maatte gives de Handlende Leilighed til at yttre sig om de paagjældende Tarifforandringer inden disse kom i Forslag, da kan jeg ikke negte, at det er et Ænse, som Regjeringen fra sin Side kunde være saameget mere tilbøielig til at komme

imøde, som det meget vilde lette Discussionen paa Rigsdagen, naar man i Forveien havde speciel Sagkyndiges Ytringer derom; men det er paa den anden Side et Ænse, som slet ikke er let at efterkomme, saalange man ikke har Handelskaure. Regjeringen har efter den nuværende Organisation af de commercielle Forhold i Kjøbstæderne og i Kjøbenhavn maattet hjælpe sig saa godt som muligt; den Regel er imidlertid usfravigelig bleven fulgt ved større Tarifforandringer, at de Handlende i Hovedstaden og ligeledes i de større Kjøbstæder, hvor der er et Slags commercial Organisation, have faaet Leilighed til at yttre sig derom. Det samme vil ogsaa blive iagttaget i fremtidige Tilfælde, men hvad jeg ikke kan indestaae for, det er, at der vil blive sammenkaldt en formelig Commission til at drøfte saadanne Lovforslag; det lader sig ikke gjøre under de Forhold, hvori vi befinde os; fordi der, efterat en saadan Commission var færdig med sit Arbejde, let kunde være Omstændigheder, som gjorde en total Forandring i hele Princippet fornøden; det vil imidlertid fremdeles ved Tarifforandringer være Regjeringen magtpaaliggende, saameget som muligt at tage Hensyn til de Handlendes Lær og til hvad de ansee for rigtigt.

David: Den ærede 4de Kjøbenhavnske Deputerede (Rothe) syntes at mene, at jeg havde misforstaaet Fabrikmarkedets Betydning. Det er ikke herover, jeg skal beklage mig; thi, naar Fabrikmarkedet bliver Gjenstand for Forhandlinger ved Næringsvæsenets Ordning, skulde jeg troe at skulle godtgjøre, at jeg dog ikke saa ganske misforstaaer, hvad det har at betyde. Derimod kan jeg ikke negte, at jeg troer at have nogen Anledning til at beklage mig over, at, naar den ærede Rigsdagsmand er, som han siger, ganske enig med mig i Henseende til mit Udgangspunkt, at han da slet ikke synes at have forstaaet min Betragtningssmaade. Denne er nemlig, at man slet ikke i denne Sag skal udøve den lovgivende Myndighed, som tilkommer Thinget, for ikke derved at give Slessvigerne Grund til at beklage sig over, at de ikke have havt samme Andeel som vi i at gjøre deres Indflydelse gjældende paa disse Forholds Ordning, og at man indtil videre skal lade Ministeriet bære idetmindste det hele moralske